

No. 35346

**Hungary
and
Viet Nam**

**Agreement between the Republic of Hungary and the Socialist Republic of Vietnam
for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with
respect to taxes on income. Budapest, 26 August 1994**

Entry into force: *30 June 1995 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Hungarian and Vietnamese*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Hungary, 27 November 1998*

**Hongrie
et
Viet Nam**

**Accord entre la République de Hongrie et la République socialiste du Viet Nam
tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière
d'impôts sur le revenu. Budapest, 26 août 1994**

Entrée en vigueur : *30 juin 1995 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, hongrois et vietnamien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Hongrie, 27 novembre 1998*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Republic of Hungary and the Socialist Republic of Vietnam,
Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

(a) In Vietnam:

- (i) The personal income tax;
- (ii) The profit tax;
- (iii) The profit remittance tax
(hereinafter referred to as "Vietnamese tax");

(b) In Hungary:

- (i) The income tax on individuals;
- (ii) The corporation tax
(hereinafter referred to as "Hungarian tax").

4. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
  - (a) The term "Vietnam" means the Socialist Republic of Vietnam;
  - (b) The term "Hungary" means the Republic of Hungary;
  - (c) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Vietnam or Hungary as the context requires;
  - (d) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
  - (e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
  - (f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
  - (g) The term "national" means:
    - (i) Any individual possessing the nationality of a Contracting State;
    - (ii) Any legal person, partnership, and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
  - (h) The term "international traffic" means any transport by a ship, boat, aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, boat, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State; and
    - (i) The term "competent authority" means:
      - (i) In the case of Vietnam, the Minister of Finance or his or her authorized representative; and
      - (ii) In the case of Hungary, the Minister of Finance or his or her authorized representative.
2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
  - (a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be

deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has no permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop; and

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

(a) A building site, construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;

(b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than six months within any 12-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; and

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies -- is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

(a) Has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

(b) Has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he, will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft and road-transport vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

(a) That permanent establishment;

(b) Sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission,

for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission oil for specific services performed or for management, or, except in the case of banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude such Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International Transport

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, boats, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

Where

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by the reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article I4, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of such interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a resident of that State.

Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base. In connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or a fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematographic films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, or a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Gains from the Alienation of Property

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests in a company, the assets of which consist wholly or principally of immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships, boats, aircraft or road-transport vehicles operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, boats, aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in that State.

5. Nothing in this Agreement affects the application of a law of a Contracting State relating to the taxation of gains of a capital nature derived from the alienation of property other than that to which any of the preceding paragraphs of this Article apply.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if the following conditions are met at the same time:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any 12-month period, and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the 18 provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government Service

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) Is a national of that State; or

(ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students and Apprentices

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Teachers, Professors and Researchers

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not ex-

ceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. However, any such income derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State may also be taxed in the other State.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply to the income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23. Methods for Elimination of Double Taxation

1. In Vietnam, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Vietnam derives income, profits or gains which under the law of Hungary and in accordance with this Agreement may be taxed in Hungary, Vietnam shall allow as a credit against its tax on the income, profits or gains an amount equal to the tax paid in Hungary. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Vietnamese tax on that income, profits or gains computed in accordance with the taxation laws and regulations of Vietnam.

2. In Hungary, double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Vietnam, Hungary shall, subject to the provisions of sub-paragraphs (b) and (c), exempt such income from tax.

(b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11 and 12, may be taxed in Vietnam, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Vietnam. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Vietnam.

(c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Hungary is exempt from tax in Hungary, Hungary may nevertheless, in calculating

the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

(d) For the purpose of sub-paragraph 2(a) of this Article, the income tax paid in Vietnam by a resident of Hungary in respect of business profits earned through a permanent establishment situated in Vietnam shall be deemed to include any amount of tax which would have been payable as Vietnamese tax for any year but for an exemption from or a reduction of tax granted for that year or any part thereof as a result of the application of the provisions of Vietnamese law designed to extend time limited tax incentives to promote foreign investment for development purposes.

(e) For the purpose of sub-paragraph 2(b) of this Article, the tax paid in Vietnam on royalties to which paragraph 2 of Article 12 applies shall be deemed to be 15 per cent of the gross amount of such royalties.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 6 of Article 11 or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of paragraphs 2 and 4 of this Article shall not apply to the Vietnamese profit remittance tax, which in any case shall not exceed 10 per cent of the gross amount of profits remitted, and the Vietnamese taxation in respect of agricultural production activities, provided that the taxation of residents of Hungary so determined shall not be more burdensome than the taxation of residents of any third State.

6. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident.

7. The provisions of this Article shall apply only to the taxes which are the subject of this Agreement.

8. Notwithstanding the provisions of this Article, for so long as Vietnam continues to grant to investors licenses under the Law on Foreign Investment in Vietnam, which specify the taxation to which the investor shall be subjected, the imposition of such taxation shall not be regarded as breaching the terms of paragraphs 2 and 4 of this Article, provided that the taxation of residents of Hungary so determined shall not be more burdensome than the taxation of residents of any third State.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person who is a resident of a Contracting State considers that the actions of the competent authority of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which the person is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall jointly endeavour to resolve any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State. However,

if the information is originally regarded as secret in the transmitting State, it shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27. Diplomatic Agents and Consular Officers

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into Force

1. The Contracting States shall notify each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. This Agreement shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

(a) In respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

(b) In respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 29. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

(i) In respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(ii) In respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Budapest, this 26 day of August, 1994, in the Hungarian, Vietnamese and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic
of Hungary:
BÉKESI LÁSZLÓ

For the Socialist Republic
of Vietnam:
TRAN DUC LUONG
Vice-Prime Minister

[HUNGARIAN TEXT — TEXTE HONGROIS]

MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
ÉS A
VIETNAMI SZOCIALISTA KÖZTÁRSASÁG
KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS
KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK
TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Vietnami Szocialista Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy Megállapodást kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,

megállapodtak a következőkben:

1. cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

A Megállapodás azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. cikk

A MEGÁLLAPODÁS HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. A Megállapodás azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által a bérek és fizetések teljes összege után fizetett adókat, továbbá a vagyon érték növekedése utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre a Megállapodás kiterjed, a következők:

a.) Vietnamban:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a nyereségadó;
- (iii) a nyereségátutalási adó;

(a továbbiakban "vietnami adó")

b.) Magyarországon:

(i) a magánszemélyek jövedelemadója;

(ii) a társasági adó;

(a továbbiakban "magyar adó").

4. A Megállapodás kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a Megállapodás aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3.cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. A Megállapodás alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a "Vietnam" kifejezés a Vietnami Szocialista Köztársaságot jelenti;

(b) a "Magyarország" kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti;

(c) az "egyik Szerződő Állam" és a "másik Szerződő Állam" kifejezés Vietnামot vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a "személy" kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

(e) a "társaság" kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

(f) az "egyik Szerződő Állam vállalkozása" és a "másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

(g) az "állampolgár" kifejezés a következőket jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogi helyzetét az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

(h) a "nemzetközi szállítás" kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű, vagy közúti szállító jármű által végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve ha a hajó, légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

(i) az "illetékes hatóság" kifejezés a következőket jelenti:

(i) Vietnam esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. A Megállapodásnak az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál a Megállapodásban meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre a Megállapodás alkalmazást nyer.

4.cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. A Megállapodás alkalmazásában az "egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy" kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a.) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b.) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c.) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d.) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5.cikk

TELEPHELY

1. A Megállapodás alkalmazásában a "telephely" kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejezi.

2. A "telephely" kifejezés magában foglalja különösen:

- a.) az üzletvezetés helyét;
- b.) a fiókot;
- c.) az irodát;
- d.) a gyárat;
- e.) a műhelyt;
- f.) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A "telephely" kifejezés ugyancsak magában foglalja:

- a.) az építési területet, az építkezési, szerelési és berendezési munkálatokat, illetve az azokkal összefüggő felügyeleti tevékenységet, de csak abban az esetben, ha az ilyen terület, munka vagy tevékenység több mint 6 hónapig tart.
- b.) szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadó szolgáltatásokat is valamely vállalkozás részéről alkalmazottak, vagy a vállalkozás által ilyen célből foglalkoztatott más személyzet útján, de csak abban az esetben, ha az ilyen jellegű tevékenység (ugyanarra vagy kapcsolódó projektekre vonatkozóan) több mint 6 hónapos időszakon vagy összesen ugyanennyit kitevő több időszakon keresztül folyik az országban bármely 12 hónapos tartamon belül.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül, nem tekintendők "telephelynek"

a.) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b.) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c.) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d.) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e.) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f.) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a) - e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vállalkozásnak telephelye van az elsőként említett Szerződő Államban mindazon tevékenységekre vonatkozóan, amelyeket ez a személy a vállalkozás számára folytat, amennyiben a személy:

(a) ebben az Államban felhatalmazással rendelkezik - amellyel rendszeresen él - arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre

korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében, vagy

(b) ilyen felhatalmazással nem rendelkezik, de az elsőként említett Államban rendszeresen javak vagy áruk készletét tartja, amelyből rendszeresen szállít javakat vagy árukat a vállalkozás nevében.

6. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása - a viszontbiztosítás esetét kivéve - úgy minősül, mint amelynek telephelye van a másik Szerződő Államban, ha ezen másik Államban biztosítási díjakat szed vagy ottani kockázatokat biztosít olyan személy útján, aki nem minősül független képviselőnek és így nem vonatkozik rá a 7. bekezdés.

7. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása nem tekintendő telephellyel bírónak a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Ha azonban az ilyen képviselő tevékenységét teljesen vagy csaknem teljesen az adott vállalkozás érdekében végzi, e bekezdés értelmében nem tekinthető független képviselőnek.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6.cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztható.

2. Az "ingatlan vagyon" kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon található. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerneek alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7.cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség

a.) ennek a telephelynek tudható be;

b.) olyan vagy hasonló jellegű javaknak és áruknak a másik Államban való eladásából származik, amelyeket a telephely útján értékesítenek.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. Ezek a levonások azonban nem megengedettek azon összegek tekintetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely a központi vállalati irodának vagy a vállalat más irodájának teljesített (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) jogdíjak, díjak, vagy szabadalmak és más hasonló jogok használatáért járó díjazás formájában, meghatározott szolgáltatások jutaléka gyanánt vagy vezetésért, továbbá - a banki vállalkozások kivételével - kamatként a telephelynek kölcsönzött pénzekért.

Ugyancsak nem vehetők számításba a telephely nyereségének meghatározása során azok az összegek, amelyeket a telephely számít fel (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a központi vállalati irodával vagy a vállalat bármely más irodájával szemben jogdíjak, díjak, vagy szabadalmak és más hasonló jogok használatáért járó díjazás formájában, meghatározott szolgáltatások jutaléka gyanánt vagy vezetésért, továbbá - a banki vállalkozások kivételével - kamatként azokért a pénzekért, amelyeket a központi vállalati irodának, vagy a vállalat bármelyik más irodájának kölcsönöztek.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg, az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Megállapodás más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit.

8. cikk

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

I. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az I. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9.cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

Amennyiben

a.) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b.) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

10.cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adózható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 %-át.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az "osztalék" kifejezés részvényekből vagy egyéb, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket -, vagy más társasági jogokból eredő olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, ahol a felosztást végző társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban adóztatható keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11.cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen kamat azonban abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak jogszabályai szerint megadóztatható, ahol keletkezik, ha azonban a kedvezményezett az ilyen kamat haszonhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 %-át.

3. E cikk alkalmazásában a "kamat" kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, illetőleg ott belföldi

illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kamatot a fizető személy és a kamat használója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat használója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembe vételével.

12.cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, ahol keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj használója, az így számított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 %-át.

3. E cikk alkalmazásában a "jogdíj" kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéként fizetnek ki, beleértve a mozifilmeket, a

berendezések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésekre vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj haszonhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adózható marad, az Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembe vételével.

13. cikk

TULAJDON ELIDEGENÍTÉSÉBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. A 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan tulajdon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztható, ahol az ilyen ingatlan fekszik.
2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztható, beleértve az ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.
3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által olyan társaság részvényeinek vagy hasonló érdekeltiségének elidegenítéséből származó nyereség, amely társaság vagyona egészében vagy alapvetően a másik Szerződő Államban fekvő ingatlanokból áll, ebben a másik Államban adóztható.
4. Olyan hajók, légi járművek és közúti szállító járművek elidegenítéséből származó nyereség, amelyeket az egyik Szerződő Állam vállalkozása nemzetközi forgalomban üzemeltet, továbbá az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek működtetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az Államban adóztható.
5. A Megállapodás egyetlen rendelkezése sem érinti az egyik Szerződő Állam jogának alkalmazását olyan jellegű tőkenyereségre vonatkozóan, ami a jelen cikk előző bekezdéseiben említettekén kívül eső vagyon elidegenítéséből származik.

14.cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésre. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A "szabad foglalkozás" kifejezés fogalma magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15.cikk

NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18., 19., és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztható, amennyiben az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a.) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b.) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c.) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés ebben a Államban adózható.

16.cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adózható.

17.cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint

színpadi, film, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7, 14, és a 15. cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki.

18.cikk

NYUGDÍJAK

A 19. cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztható.

19.cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. a.) Az olyan nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b.)Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a.) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b.) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16., és 18. cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20.cikk

TANULÓK ÉS IPARI TANULÓK

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21.cikk

TANÁROK, EGYETEMI TANÁROK ÉS KUTATÓK

1. Az a magánszemély, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban tett látogatását közvetlenül megelőzően, vagy most is az, és aki valamely egyetem, felsőoktatási intézmény vagy más hasonló oktatási egység meghívása alapján látogat a másik Államba két évnél nem hosszabb időszakra, kizárólag abból a célból, hogy oktasson vagy kutasson, illetőleg mindkét tevékenységet folytassa az ilyen oktatási intézményben, mentesül minden olyan oktatásért vagy kutatásért járó térítés utáni adó alól ebben a másik Államban, amely adóköteles az elsőként említett Szerződő Államban.

2. E cikk rendelkezései nem terjednek ki a kutatásból származó jövedelemre, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

22.cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének a Megállapodás előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adózthatók.
2. Ha azonban bármely ilyen jövedelmet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő forrásból élvez, az ilyen jövedelem a másik Államban is adóztható.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. cikk 2. bekezdésben meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

23.cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDSZEREI

1. Vietnamban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkérülni:

Amennyiben a Vietnamban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet vagy nyereséget élvez, amely a magyarországi jogszabályok értelmében és a

Megállapodással összhangban Magyarországon adóztatható, Vietnam beszámítást enged saját jövedelem- vagy nyereségadójaiba azon összegre amely azonos a Magyarországon fizetett adóéval. A beszámított összeg nagysága azonban nem haladhatja meg a vietnami törvények és szabályok szerint ugyanarra a jövedelemre vagy nyereségre számított vietnami adó összegét.

2. Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkülölni:

(a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban Vietnamban adóztatható, Magyarország a (b) és (c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól.

(b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. cikkek rendelkezéseivel összhangban Vietnamban adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Vietnamban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Vietnamból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

(c) Ha ezen Megállapodás bármelyik rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem Magyarországon mentesül az adó alól, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

(d) E cikk 2(a) pontjának alkalmazásában a Magyarországon belföldi illetőségű személy által Vietnamban, egy ott lévő telephely útján elért vállalkozási nyereség után fizetett jövedelemadót úgy kell tekinteni, mint ami minden olyan adóösszeget magában foglal, amit bármely évre eső vietnami adóként fizetni kellett volna, ha a fejlesztési célú külföldi beruházások elősegítését célzó, és időhöz kötött adókedvezményeket nyújtó vietnami jogszabályok alkalmazásának eredményeként az adott évre vagy annak bármely részére nem biztosítottak volna adómentességet vagy adócsökkentést.

e) E cikk 2(b) pontja alkalmazásában a Vietnamban fizetett, a 12. cikk 2. bekezdése szerinti jogdíj után fizetett adót úgy kell tekinteni, hogy az az ilyen jogdíj bruttó összegének 15 %-a.

24. cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Államban belföldi illetőségű személyek hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személynek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható - kivéve, ha a 9. cikkben, a 11. cikk 6. bekezdésében vagy a 12. cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezések nyerneket alkalmazást -, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozása, amelynek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehető az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk 2. és 4. pontjainak rendelkezései nem alkalmazandók a vietnami nyereségátutalási adóra, amely semmiképpen nem haladhatja meg az átutalt nyereség bruttó összegének 10 %-át, valamint a mezőgazdasági termelésre vonatkozó vietnami adóztatásra, amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személyekre meghatározott adóztatás nem megterhelőbb, mint a bármely harmadik Államban belföldi illetőségű személyek adóztatása.

6. E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető akként, hogy bármelyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy az adott Államban belföldi illetőséggel nem rendelkező magánszemélyek részére olyan személyi levonásokat, mentességeket vagy kedvezményeket biztosítson az adózás területén, amelyeket a belföldi illetőségűek kapnak.

7. E cikk rendelkezései csak a Megállapodás hatálya alá tartozó adókra vonatkoznak.

8. E cikk rendelkezéseire tekintet nélkül, mindaddig, amíg Vietnam a Vietnamban megvalósított külföldi beruházásokról szóló törvény alapján a beruházóknak továbbra is olyan engedélyeket ad, amelyek a rájuk vonatkozó adózást meghatározzák, az ilyen adózás alkalmazása nem tekinthető az e cikk 2. és 4. bekezdésében foglaltak megsértésének, feltéve, hogy a Magyarországon belföldi illetőségű személyek így meghatározott adóztatása nem megterhelőbb, mint bármely harmadik Állam belföldi illetőségű személyei esetében.

25. cikk

EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam illetékes hatóságának intézkedése olyan adóztatást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban a Megállapodás rendelkezéseivel, úgy az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyekben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Megállapodás nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással.

26.cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely a Megállapodás rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Megállapodás hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes a Megállapodással.

A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt. Mindazonáltal, ha az információ eredetileg is titoknak minősül az átdó Államban, akkor az csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedhető fel, amelyek a Megállapodás hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a.) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b.) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c.) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27.cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI TISZTSÉGVISELŐK

A Megállapodás semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28.cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Megállapodás az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek az időpontjában lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a.) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-én vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b.) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-én vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29.cikk

FELMONDÁS

A Megállapodás mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam

fel nem mondja. A Megállapodást diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja, úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben a Megállapodás hatályát veszti:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás felmondásának évét követő első naptári év január 1-én vagy azt követően keletkezett összegekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében a Megállapodás felmondásának évét követő első naptári év január 1-vel vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Megállapodást aláírták.

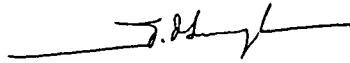
Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1994. augusztus hó 26. napján, magyar, vietnami és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Bármely értelmezésbeli eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

**A Magyar Köztársaság
nevében**

**BÉKESI LÁSZLÓ
PÉNZÜGYMINISZTER**

**A Vietnami Szocialista Köztársaság
nevében**

**TRAN DUC LUONG
MINISZTERELNÖK-HELYETTES**

[VIETNAMESE TEXT — TEXTE VIETNAMIEN]

HIỆP ĐỊNH

GIỮA

NƯỚC CỘNG HÒA HUNG-GA-RI

VÀ

NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

VỀ

TRÁNH ĐÁNH THUẾ HAI LẦN VÀ NGĂN NGỪA VIỆC

TRÓN LẬU THUẾ ĐỐI VỚI THUẾ ĐÁNH VÀO THU NHẬP

NƯỚC CỘNG HÒA HUNG-GA-RI

VÀ

NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM,

Mong muốn ký kết một Hiệp định về việc tránh đánh thuế hai lần
và ngăn ngừa việc trốn lậu thuế đối với các loại thuế đánh vào thu nhập,

Đã thỏa thuận dưới đây:

ĐIỀU 1

PHẠM VI ÁP DỤNG

Hiệp định này được áp dụng cho các đối tượng là những đối tượng cư trú của một hoặc của cả hai Nước ký kết.

ĐIỀU 2

CÁC LOẠI THUẾ BAO GỒM TRONG HIỆP ĐỊNH

1/ Hiệp định này áp dụng đối với các loại thuế do một Nước ký kết, cơ quan chính quyền địa phương hoặc chính quyền cơ sở của Nước đó, đánh vào thu nhập, bất kể hình thức áp dụng của các loại thuế đó như thế nào.

2/ Tất cả các loại thuế thu trên tổng thu nhập, hoặc những phần của thu nhập, bao gồm các khoản thuế đối với lợi tức từ việc chuyển nhượng động sản hoặc bất động sản, thuế đánh vào tổng số tiền lương hoặc tiền công do xí nghiệp trả cũng như các khoản thuế đánh vào phần vốn tăng thêm đều được coi là thuế đánh vào thu nhập.

3/ Những loại thuế hiện hành được áp dụng trong Hiệp định này là:

a. tại Hung-ga-ri:

(i) thuế thu nhập cá nhân;

(ii) thuế công ty;

(dưới đây được gọi là "thuế Hung-ga-ri");

b. tại Việt nam:

(i) thuế thu nhập cá nhân;

(ii) thuế lợi tức;

(iii) thuế chuyển lợi nhuận ra nước ngoài;

(dưới đây được gọi là "thuế Việt nam").

4/ Hiệp định này cũng sẽ được áp dụng cho các loại thuế có tính chất tương tự hay về căn bản giống như các loại thuế do từng Nước ký kết ban hành sau ngày ký kết Hiệp định này để bổ sung, hoặc thay thế các loại thuế hiện hành. Các nhà chức trách có thẩm quyền của các Nước ký kết sẽ thông báo cho nhau biết những thay đổi quan trọng trong luật thuế của từng Nước.

ĐIỀU 3

CÁC ĐỊNH NGHĨA CHUNG

1/ Theo Hiệp định này, trừ trường hợp ngữ cảnh đòi hỏi một sự giải thích khác:

- a. từ "Hung-ga-ri" có nghĩa là nước Cộng hòa Hung-ga-ri;
- b. từ "Việt nam" có nghĩa là nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt nam;
- c. thuật ngữ "Nước ký kết" và "Nước ký kết kia" có nghĩa là Hung-ga-ri hoặc Việt nam tùy theo ngữ cảnh đòi hỏi;
- d. thuật ngữ "đối tượng" bao gồm cá nhân, công ty và bất kỳ tổ chức nào;
- e. thuật ngữ "công ty" để chỉ các tổ chức công ty hoặc bất kỳ một thực thể nào được coi là tổ chức công ty dưới góc độ thuế;
- f. thuật ngữ "xí nghiệp của Nước ký kết" và "xí nghiệp của Nước ký kết kia" có nghĩa là một xí nghiệp được điều hành bởi đối tượng cư trú của một Nước ký kết và một xí nghiệp được điều hành bởi đối tượng cư trú của Nước ký kết kia;
- g. thuật ngữ "đối tượng mang quốc tịch" có nghĩa:
  - (i) bất kỳ cá nhân nào mang quốc tịch của một Nước ký kết;
  - (ii) bất kỳ pháp nhân, tổ chức hùn vốn và hiệp hội nào có tư cách được chấp nhận theo các luật có hiệu lực tại một Nước ký kết;

h. thuật ngữ "vận tải quốc tế" có nghĩa là bất cứ sự vận chuyển nào bằng tàu thủy, thuyền, máy bay hoặc phương tiện vận tải đường bộ được thực hiện bởi một xí nghiệp của một Nước ký kết, trừ trường hợp khi chiếc tàu thủy, thuyền, máy bay hoặc phương tiện vận tải đường bộ đó chỉ hoạt động giữa những địa điểm trong Nước ký kết kia; và

i. thuật ngữ "nhà chức trách có thẩm quyền" có nghĩa:

(i) trong trường hợp đối với Hung-ga-ri là Bộ trưởng Bộ Tài chính hoặc người đại diện được ủy quyền của Bộ trưởng; và

(ii) trong trường hợp đối với Việt nam, là Bộ trưởng Bộ Tài chính hoặc người đại diện được ủy quyền của Bộ trưởng.

2/ Trong khi một Nước ký kết áp dụng Hiệp định này, mọi thuật ngữ chưa được định nghĩa trong Hiệp định này sẽ có nghĩa theo như định nghĩa trong luật của Nước đó đối với các loại thuế mà Hiệp định này áp dụng, trừ trường hợp ngữ cảnh đòi hỏi có sự giải thích khác.

ĐIỀU 4

ĐỐI TƯỢNG CƯ TRÚ

1/ Theo nghĩa trong Hiệp định này, thuật ngữ "đối tượng cư trú của một Nước ký kết" có nghĩa là bất cứ đối tượng nào, mà theo các luật của Nước đó, là đối tượng chịu thuế căn cứ vào nhà ở, nơi cư trú, trụ sở điều hành hoặc các tiêu chuẩn khác có tính chất tương tự.

2/ Trường hợp theo những quy định tại khoản 1 khi một cá nhân là đối tượng cư trú của cả hai Nước ký kết, thì thân phận cư trú của cá nhân đó sẽ được xác định như sau:

a. cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước mà tại đó cá nhân đó có nhà ở thường trú; nếu cá nhân đó có nhà ở thường trú ở cả hai Nước ký kết thì cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước mà cá nhân đó có các quan hệ cá nhân và kinh tế chặt chẽ hơn (trung tâm của các quyền lợi chủ yếu);

b. nếu như không thể xác định được Nước nơi cá nhân đó có trung tâm các quyền lợi chủ yếu, hoặc nếu cá nhân đó không có nhà ở thường trú ở cả hai Nước thì cá nhân đó được coi là đối tượng cư trú của Nước mà cá nhân đó thường sống;

c. nếu cá nhân đó thường sống tại cả hai Nước hay không thường sống tại Nước nào thì cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước nơi cá nhân đó mang quốc tịch;

d. nếu cá nhân đó là đối tượng mang quốc tịch của cả hai Nước hoặc không mang quốc tịch của cả hai Nước này thì các nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ giải quyết vấn đề đó bằng thỏa thuận chung.

3/ Trường hợp do những quy định tại khoản 1, khi một đối tượng không phải là cá nhân, là đối tượng cư trú của cả hai Nước ký kết, lúc đó, đối tượng trên sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước nơi đóng trụ sở điều hành thực tế của đối tượng đó.

ĐIỀU 5

CƠ SỞ THƯỜNG TRÚ

1/ Theo Hiệp định này, thuật ngữ "cơ sở thường trú" có nghĩa là một cơ sở kinh doanh cố định mà qua đó xí nghiệp thực hiện toàn bộ hay một phần hoạt động kinh doanh của mình.

2/ Thuật ngữ "cơ sở thường trú" chủ yếu bao gồm:

- a. trụ sở điều hành;
- b. chi nhánh;
- c. văn phòng;
- d. nhà máy;
- e. xưởng, và
- f. mỏ, giếng dầu hoặc khí, mỏ đá hoặc bất kỳ địa điểm khai thác tài nguyên thiên nhiên nào khác.

3/ Thuật ngữ "cơ sở thường trú" cũng bao gồm:

a. một địa điểm xây dựng, công trình xây dựng, lắp ráp hoặc lắp đặt hay các hoạt động giám sát liên quan đến các địa điểm, công trình trên sẽ tạo nên một cơ sở thường trú nhưng chỉ trong trường hợp địa điểm, công trình hay các hoạt động đó kéo dài với thời hạn hơn sáu tháng;

b. việc cung cấp các dịch vụ, bao gồm cả dịch vụ tư vấn của một xí nghiệp thông qua những người làm công cho xí nghiệp hay các đối tượng khác được xí nghiệp ủy nhiệm thực hiện, nhưng chỉ trong trường hợp những hoạt động mang tính chất nói trên (cho cùng hoặc một dự án có liên quan)

kéo dài tại Nước đó trong một thời gian hay nhiều khoảng thời gian gộp lại hơn sáu tháng trong bất kỳ khoảng thời gian 12 tháng liên tục.

4/ Mặc dù có những quy định trên của Điều này, thuật ngữ "cơ sở thường trú" sẽ được coi là không bao gồm:

a. việc sử dụng các phương tiện riêng chỉ với mục đích lưu kho, trưng bày hoặc giao hàng hóa hay tài sản của xí nghiệp;

b. việc duy trì kho hàng hóa hoặc tài sản của xí nghiệp chỉ với mục đích lưu kho, trưng bày hoặc giao hàng;

c. việc duy trì kho hàng hóa hoặc tài sản của xí nghiệp chỉ với mục đích để cho xí nghiệp khác gia công;

d. việc duy trì một cơ sở kinh doanh cố định chỉ với mục đích mua hàng hóa hoặc tài sản hay để thu thập thông tin cho xí nghiệp;

e. việc duy trì một cơ sở kinh doanh cố định chỉ với mục đích tiến hành bất kỳ hoạt động nào khác mang tính chất phụ trợ hoặc chuẩn bị cho xí nghiệp; và

f. việc duy trì một cơ sở kinh doanh cố định chỉ với mục đích kết hợp bất kỳ hoạt động nào nêu từ điểm (a) đến (e), với điều kiện toàn bộ hoạt động của cơ sở kinh doanh cố định từ sự kết hợp trên mang tính chất chuẩn bị hay phụ trợ.

5/ Mặc dù có những quy định tại khoản 1 và 2, trường hợp một đối tượng - trừ đại lý có tư cách độc lập được điều chỉnh bởi khoản 7 - hoạt động tại một Nước ký kết thay mặt cho một xí nghiệp của Nước ký kết kia, thì xí nghiệp đó sẽ được coi là có cơ sở thường trú tại Nước ký kết thứ nhất đối với các hoạt động mà đối tượng này thực hiện cho xí nghiệp, nếu đối tượng đó:

a. có và thường xuyên thực hiện tại Nước đó thẩm quyền ký kết các hợp đồng đứng tên xí nghiệp, trừ khi các hoạt động của đối tượng này chỉ giới hạn trong phạm vi các hoạt động nêu tại khoản 4 mà những hoạt động đó nếu thực hiện thông qua một cơ sở kinh doanh cố định sẽ không làm cho cơ sở kinh doanh cố định đó trở thành một cơ sở thường trú theo những quy định tại khoản đó; hay

b. không có thẩm quyền trên, nhưng thường xuyên duy trì tại Nước thứ nhất một kho hàng hóa hay tài sản, từ đó đối tượng trên thường xuyên thực hiện việc giao hàng hóa hoặc tài sản đại diện cho xí nghiệp.

6/ Mặc dù đã có những quy định trên của Điều này, một tổ chức bảo hiểm của một Nước ký kết, trừ trường hợp tái bảo hiểm, sẽ được coi là có cơ sở thường trú tại Nước ký kết kia nếu tổ chức bảo hiểm đó thu phí bảo hiểm trên lãnh thổ của Nước kia hay thực hiện bảo hiểm các rủi ro nằm tại Nước đó thông qua một đối tượng không phải đại lý có tư cách độc lập được điều chỉnh bởi khoản 7.

7/ Một xí nghiệp của một Nước ký kết sẽ không được coi là có cơ sở thường trú ở Nước ký kết kia nếu xí nghiệp đó chỉ thực hiện hoạt động kinh doanh tại Nước đó thông qua một đại lý môi giới, một đại lý hoa hồng hoặc bất kỳ một đại lý nào khác có tư cách độc lập, với điều kiện những đối tượng này hoạt động trong khuôn khổ kinh doanh thông thường của họ. Tuy nhiên, khi các hoạt động của đại lý đó giành toàn bộ hay hầu hết cho hoạt động đại diện cho xí nghiệp thì đại lý đó sẽ không được coi là đại lý có tư cách độc lập theo nghĩa của khoản này.

8/ Việc một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết kiểm soát hoặc chịu sự kiểm soát bởi một công ty là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, hoặc tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước kia (có thể thông qua một cơ sở thường trú hay dưới hình thức khác), sẽ không làm cho bất kỳ công ty nào trở thành cơ sở thường trú của công ty kia.

ĐIỀU 6

THU NHẬP TỪ BẤT ĐỘNG SẢN

1/ Thu nhập mà một đối tượng cư trú tại một Nước ký kết thu được từ bất động sản (kể cả thu nhập từ nông nghiệp hoặc lâm nghiệp) nằm tại Nước ký kết kia thì có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2/ Thuật ngữ "bất động sản" sẽ có nghĩa theo như luật của Nước ký kết nơi có bất động sản. Trong mọi trường hợp, thuật ngữ này sẽ bao gồm cả những phần tài sản phụ kèm theo bất động sản, đàn gia súc và thiết bị sử dụng trong nông nghiệp và lâm nghiệp, các quyền lợi được áp dụng theo những quy định tại luật chung về di sản, quyền sử dụng bất động sản, và các quyền được hưởng các khoản thanh toán cố định hoặc thay đổi dưới dạng tiền công trả cho việc khai thác hoặc quyền khai thác mỏ, nguồn khoáng sản và các tài nguyên thiên nhiên khác; các tàu thủy, thuyền, máy bay và các phương tiện vận tải đường bộ sẽ không được coi là bất động sản.

3/ Những quy định tại khoản 1 sẽ áp dụng đối với thu nhập phát sinh từ việc trực tiếp sử dụng, cho thuê hay sử dụng các loại bất động sản dưới bất kỳ hình thức nào khác.

4/ Những quy định tại khoản 1 và 3 cũng sẽ áp dụng cho thu nhập từ bất động sản của một xí nghiệp và đối với thu nhập từ bất động sản được sử dụng để thực hiện các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập.

ĐIỀU 7

LỢI TỨC DOANH NGHIỆP

1/ Lợi tức của xí nghiệp tại một Nước ký kết sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó, trừ trường hợp xí nghiệp có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia. Nếu xí nghiệp hoạt động kinh doanh theo cách trên, thì các khoản lợi tức của xí nghiệp có thể bị đánh thuế tại Nước kia, nhưng chỉ trên phần lợi tức phân bổ cho:

(a) cơ sở thường trú đó;

(b) việc bán các hàng hóa hoặc tài sản cùng loại hay tương tự với các loại hàng hóa hoặc tài sản được bán thông qua cơ sở thường trú đó.

2/ Thế theo các quy định tại khoản 3, khi một xí nghiệp của một Nước ký kết tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia thì tại mỗi Nước ký kết sẽ có những khoản lợi tức được phân bổ cho cơ sở thường trú nói trên mà cơ sở đó có thể thu được, nếu nó là một xí nghiệp riêng, tách biệt cùng tham gia vào các hoạt động như nhau hay tương tự trong cùng những điều kiện như nhau hay tương tự và có quan hệ hoàn toàn độc lập với xí nghiệp mà cơ sở đó được coi là cơ sở thường trú.

3/ Trong khi xác định lợi tức của một cơ sở thường trú, cơ sở này sẽ được phép khấu trừ các khoản chi phí phát sinh phục vụ cho hoạt động của cơ sở thường trú này, bao gồm cả chi phí điều hành và chi phí quản lý chung phát sinh tại Nước nơi cơ sở thường trú đó đóng hoặc ở bất kỳ nơi nào khác. Tuy nhiên, sẽ không cho phép trừ các chi phí bất kỳ các khoản tiền nào, nếu có, do cơ sở thường trú trả cho (trừ các khoản thanh toán các chi phí thực tế) trụ sở chính của xí nghiệp hay bất kỳ văn phòng nào khác của xí nghiệp dưới hình thức tiền bản quyền, các khoản lệ phí hay bất kỳ khoản thanh toán nào tương tự để sử dụng bằng phát minh hay các quyền khác, hay dưới hình thức tiền hoa hồng trả cho việc thực hiện các dịch vụ riêng biệt hay trả cho công việc quản lý hay dưới hình thức lãi tính trên tiền cho cơ sở thường trú vay, trừ trường hợp tiền lãi của tổ chức ngân hàng. Cũng tương tự, trong khi xác định lợi tức của một cơ sở thường trú sẽ không tính đến các khoản tiền (trừ các khoản thanh toán các chi phí thực tế) do cơ sở thường trú thu từ trụ sở chính của xí nghiệp hay bất kỳ văn phòng nào khác của xí nghiệp, dưới hình thức tiền bản quyền, các khoản lệ phí hay các khoản thanh toán tương tự để

được sử dụng bằng phát minh hay các quyền khác, hay dưới hình thức tiền hoa hồng trả cho việc thực hiện các dịch vụ riêng biệt hay trả cho công việc quản lý, hay dưới hình thức lãi tính trên tiền cho trụ sở chính của xí nghiệp hay bất kỳ văn phòng nào của xí nghiệp vay, trừ trường hợp tiền lãi của tổ chức ngân hàng.

4/ Trường hợp tại một Nước ký kết vẫn thường xác định các khoản lợi tức phân bổ cho cơ sở thường trú trên cơ sở phân chia tổng lợi tức của xí nghiệp thành các phần khác nhau, thì không có nội dung nào tại khoản 2 ngân sách Nước ký kết đó xác định lợi tức chịu thuế theo cách phân chia theo thông lệ đó; tuy nhiên, phương pháp phân chia được áp dụng như vậy sẽ đưa ra kết quả phù hợp với nguyên tắc của Điều này.

5/ Không một khoản lợi tức nào được phân bổ cho một cơ sở thường trú nếu cơ sở thường trú đó chỉ đơn thuần mua hàng hóa hoặc tài sản cho xí nghiệp.

6/ Theo nội dung những khoản trên, các khoản lợi tức được phân bổ cho cơ sở thường trú sẽ được xác định theo cùng một phương pháp qua các năm trừ khi có đủ lý do chính đáng để thay đổi phương pháp tính.

7/ Khi lợi tức bao gồm các khoản thu nhập được đề cập riêng tại các Điều khác của Hiệp định này, thì các quy định của các Điều đó không bị ảnh hưởng bởi những quy định tại Điều này.

ĐIỀU 8

VẬN TẢI QUỐC TẾ

1/ Lợi tức do một xí nghiệp của một Nước ký kết thu được từ hoạt động của các tàu thủy, thuyền, máy bay hoặc các phương tiện vận tải đường bộ trong vận tải quốc tế sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước ký kết đó.

2/ Những quy định tại khoản 1 cũng sẽ áp dụng cho các khoản lợi tức thu được từ việc tham gia vào một tổ hợp, một liên doanh hay một hãng hoạt động quốc tế.

ĐIỀU 9

NHỮNG XÍ NGHIỆP LIÊN KẾT

Khi

a) một xí nghiệp của một Nước ký kết tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào việc quản lý, kiểm soát hoặc góp vốn vào một xí nghiệp của Nước ký kết kia, hoặc

b) các đối tượng cùng tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào việc quản lý, kiểm soát hoặc góp vốn vào một xí nghiệp của một Nước ký kết và vào một xí nghiệp của Nước ký kết kia,

và trong cả hai trường hợp, trong mối quan hệ tài chính và thương mại giữa hai xí nghiệp trên có những điều kiện được đưa ra hoặc áp đặt khác với điều kiện được đưa ra giữa các xí nghiệp độc lập, lúc đó mọi khoản lợi tức mà một xí nghiệp có thể thu được nếu không có những điều kiện trên u hưng nay vì những điều kiện này mà xí nghiệp đó không thu được, sẽ vẫn bị một Nước ký kết tính vào các khoản lợi tức của xí nghiệp đó và bị đánh thuế tương ứng.

ĐIỀU 10

TIỆN LÃI CỔ PHẦN

1/ Tiền lãi cổ phần do một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2/ Tuy nhiên, những khoản tiền lãi cổ phần đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng nhận là đối tượng thực hưởng tiền lãi cổ phần thì thuế được tính khi đó sẽ không vượt quá 10 phần trăm tổng số tiền lãi cổ phần.

Khoản này sẽ không ảnh hưởng tới việc đánh thuế công ty đối với các khoản lợi tức được dùng để chia tiền lãi cổ phần.

3/ Thuật ngữ "tiền lãi cổ phần" được sử dụng trong Điều này có nghĩa là thu nhập từ cổ phần, hoặc các quyền lợi khác không kể các khoản nợ, được hưởng lợi tức, cũng như thu nhập từ các quyền lợi công ty khác cũng chịu sự điều chỉnh của chính sách thuế đối với thu nhập từ cổ phần theo các luật của Nước nơi công ty chia lãi cổ phần là đối tượng cư trú.

4/ Những quy định tại khoản 1 và 2 sẽ không áp dụng trong trường hợp đối tượng thực hưởng các khoản tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú của một Nước ký kết có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia, nơi công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú thông qua một cơ sở thường trú nằm tại Nước đó, hay tiến hành tại Nước kia các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định nằm tại Nước kia, và quyền nắm giữ các cổ phần được hưởng tiền lãi cổ phần, có sự liên hệ thực tế đến cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định nói trên. Trong trường hợp như vậy, các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

5/ Khi một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết có lợi tức hay thu nhập phát sinh từ Nước ký kết kia thì Nước kia có thể không đánh thuế đối với những khoản tiền lãi cổ phần do công ty này trả, trừ trường hợp những khoản tiền lãi cổ phần này được trả cho đối tượng cư trú của Nước ký kết kia hoặc quyền nắm giữ cổ phần có các khoản tiền lãi cổ phần được trả có sự liên hệ thực tế với một cơ sở thường trú hay một cơ sở cố định tại Nước ký kết kia, đồng thời Nước ký kết kia cũng không buộc các khoản lợi tức không chia của công ty trên phải chịu thuế đối với những khoản lợi tức không chia của công ty, cho dù những khoản tiền lãi cổ phần được chia hoặc các khoản lợi tức không chia bao gồm toàn bộ hay một phần các khoản lợi tức hoặc thu nhập phát sinh tại Nước kia.

ĐIỀU 11

LÃI TIỀN CHO VAY

1/ Lãi từ tiền cho vay phát sinh tại một Nước ký kết và được trả cho đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2/ Tuy nhiên, khoản tiền lãi này cũng có thể bị đánh thuế ở Nước ký kết nơi phát sinh lãi và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng nhận là đối tượng thực hưởng các khoản tiền lãi này thì mức thuế được tính khi đó sẽ không quá 10 phần trăm của tổng số khoản lãi tiền cho vay.

3/ Thuật ngữ "lãi tiền cho vay" được dùng ở Điều này có nghĩa là thu nhập từ các khoản cho vay dưới bất kỳ dạng nào, có hay không được đảm bảo bằng thế chấp và có hoặc không có quyền được hưởng lợi tức của người đi vay, và đặc biệt là khoản thu nhập từ các chứng khoán của chính phủ và thu nhập từ trái phiếu hoặc trái phiếu thông thường, kể cả các khoản tiền thưởng, giải thưởng đi liền với các chứng khoán, trái phiếu hoặc trái phiếu thông thường đó. Tiền phạt thanh toán chậm sẽ không được coi là lãi từ tiền cho vay theo nội dung của Điều này.

4/ Những quy định tại khoản 1 và 2 sẽ không được áp dụng nếu đối tượng thực hưởng các khoản lãi từ tiền cho vay là đối tượng cư trú tại một Nước ký kết, tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia nơi phát sinh các khoản lãi từ tiền cho vay thông qua một cơ sở thường trú tại Nước đó hoặc thực hiện tại Nước đó các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định tại Nước đó và khoản nợ có các khoản tiền lãi được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó. Trong trường hợp này, các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

5/ Lãi từ tiền cho vay sẽ được coi là phát sinh tại một Nước ký kết khi người trả chính là Nhà nước đó, cơ quan chính quyền cơ sở, chính quyền địa phương, hoặc đối tượng cư trú của Nước đó. Tuy nhiên, khi đối tượng trả lãi có ở một Nước ký kết một cơ sở thường trú hay một cơ sở cố định liên quan đến các khoản nợ đã phát sinh các khoản lãi này, và khoản tiền lãi đó do cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó chịu thì dù đối tượng đó có là đối tượng cư trú của một Nước ký kết hay không, khoản tiền lãi này sẽ vẫn được coi là phát sinh ở Nước nơi cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó đóng.

6/ Trường hợp do mối quan hệ đặc biệt giữa đối tượng trả lãi và đối tượng thực hưởng lãi hoặc giữa cả hai đối tượng trên và các đối tượng khác, khoản lãi từ tiền cho vay được trả cho khoản nợ có liên quan, vượt quá khoản tiền được thỏa thuận giữa đối tượng đi vay và đối tượng thực hưởng khi không có mối quan hệ này, thì khi đó, các quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với các khoản tiền thanh toán khi không có mối quan hệ đặc biệt trên. Trong trường hợp này, phần thanh toán vượt sẽ bị đánh thuế theo các luật của từng Nước ký kết có xem xét thích đáng tới các quy định khác của Hiệp định này.

ĐIỀU 12

TIỀN BẢN QUYỀN

1/ Tiền bản quyền phát sinh tại một Nước ký kết và được trả cho đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2/ Tuy nhiên, những khoản tiền bản quyền đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi phát sinh, và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng nhận là đối tượng thực hưởng tiền bản quyền trên, thì mức thuế được tính khi đó sẽ không vượt quá 10 phần trăm tổng số tiền bản quyền.

3/ Thuật ngữ "tiền bản quyền" được sử dụng trong Điều này có nghĩa là các khoản thanh toán ở bất kỳ dạng nào được trả cho việc sử dụng, hoặc quyền sử dụng, bản quyền tác giả của một tác phẩm văn học, nghệ thuật hay khoa học, kể cả phim điện ảnh, băng phát minh, nhãn hiệu thương mại, thiết kế hoặc mẫu, đồ án, công thức hoặc quy trình bí mật, hay trả cho việc sử dụng, hay quyền sử dụng thiết bị công nghiệp, thương mại hoặc khoa học, hay trả cho thông tin liên quan đến các kinh nghiệm công nghiệp, thương mại hoặc khoa học.

4/ Những quy định tại khoản 1 và 2 sẽ không áp dụng nếu đối tượng thực hưởng các khoản tiền bản quyền, là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, tiến hành hành hoạt động kinh doanh ở Nước ký kết kia nơi có khoản tiền bản quyền phát sinh, thông qua một cơ sở thường trú nằm tại Nước kia, hoặc tiến hành tại Nước kia các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định tại Nước kia, và quyền hay tài sản có các khoản tiền bản quyền được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó. Trong trường hợp này, các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

5/ Tiền bản quyền sẽ được coi là phát sinh tại một Nước ký kết khi đối tượng trả tiền bản quyền chính là Nhà nước đó, cơ quan chính quyền cơ sở, chính quyền địa phương hoặc là đối tượng cư trú của Nước đó. Tuy nhiên, khi một đối tượng trả tiền bản quyền, là hay không là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, có ở một Nước ký kết một cơ sở thường trú hay một cơ sở cố định liên quan đến trách nhiệm trả tiền bản quyền đã phát sinh và tiền bản quyền đó do cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó chịu, thì khoản tiền bản quyền này sẽ vẫn được coi là phát sinh ở Nước nơi cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó đóng.

6/ Trường hợp vì mối quan hệ đặc biệt giữa đối tượng trả và đối tượng thực hưởng hoặc giữa cả hai đối tượng trên với các đối tượng khác khoản tiền bản quyền được trả cho việc sử dụng, quyền hoặc thông tin vượt quá khoản tiền được thỏa thuận giữa đối tượng trả và đối tượng thực hưởng khi không có mối quan hệ đặc biệt này, thì các quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với khoản tiền thanh toán khi không có mối quan hệ trên. Trong trường hợp này, phần thanh toán vượt sẽ bị đánh thuế theo các luật của từng Nước ký kết có xem xét thích đáng đến các quy định khác của Hiệp định này.

ĐIỀU 13

LỢI TỨC TỪ CHUYỂN NHƯỢNG TÀI SẢN

1/ Lợi tức từ việc chuyển nhượng bất động sản được nêu tại khoản 2 Điều 6, có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi có bất động sản đó.

2/ Những khoản lợi tức từ việc chuyển nhượng động sản là một phần của tài sản kinh doanh của một cơ sở thường trú mà một xí nghiệp của một Nước ký kết có tại Nước ký kết kia hoặc động sản thuộc một cơ sở cố định của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết có ở Nước ký kết kia để tiến hành hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập kể cả lợi tức từ việc chuyển nhượng cơ sở thường trú đó (riêng cơ sở thường trú đó hoặc cùng với toàn bộ xí nghiệp) hoặc cơ sở cố định đó có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

3/ Lợi tức do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ việc chuyển nhượng cổ phần hay các tài sản tương ứng trong một công ty mà tài sản của công ty đó chủ yếu hay toàn bộ bao gồm bất động sản nằm tại Nước kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

4/ Lợi tức thu được từ việc chuyển nhượng các tàu thủy, thuyền, máy bay hay các phương tiện vận tải đường bộ của một xí nghiệp của một Nước ký kết hoạt động trong vận tải quốc tế hay từ việc chuyển nhượng động sản liên quan đến hoạt động của các tàu thủy, thuyền, máy bay hay các phương tiện vận tải đường bộ đó, sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

5/ Không nội dung nào trong Hiệp định này ảnh hưởng đến việc áp dụng luật của một Nước ký kết liên quan đến việc đánh thuế các khoản lợi tức thu được từ chuyển nhượng tài sản không phải những tài sản chịu sự điều chỉnh của các khoản trên của Điều này.

ĐIỀU 14

HOẠT ĐỘNG DỊCH VỤ CÁ NHÂN ĐỘC LẬP

1/ Thu nhập do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ các hoạt động dịch vụ ngành nghề hay các hoạt động khác có tính chất độc lập sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó, trừ khi đối tượng đó thường xuyên có một cơ sở cố định ở Nước ký kết kia để tiến hành các hoạt động của mình. Nếu đối tượng đó có một cơ sở cố định như vậy, thu nhập có thể bị đánh thuế tại Nước kia nhưng chỉ đối với phần thu nhập được phân bổ cho cơ sở cố định đó.

2/ Thuật ngữ "dịch vụ ngành nghề" chủ yếu bao gồm những hoạt động khoa học, văn học, nghệ thuật, giáo dục hay giảng dạy mang tính chất độc lập cũng như các hoạt động độc lập của các thầy thuốc, luật sư, kiến trúc sư, nhà si và kế toán viên.

ĐIỀU 15

HOẠT ĐỘNG DỊCH VỤ CÁ NHÂN PHỤ THUỘC

1/ Thẻ theo các quy định tại Điều 16, 18, 19 và 21 các khoản tiền lương, tiền công, và các khoản tiền thù lao tương tự khác do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ lao động làm công sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó, trừ khi công việc của đối tượng đó được thực hiện tại Nước ký kết kia. Nếu công việc lao động được thực hiện như vậy, số tiền công trả cho lao động đó có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2/ Mặc dù có những quy định tại khoản 1, tiền công do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ lao động làm công tại Nước ký kết kia sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước thứ nhất nếu các điều kiện sau đây đồng thời được thỏa mãn:

a. người nhận tiền công có mặt tại Nước kia trong một thời gian hoặc nhiều thời gian gộp lại không quá 183 ngày trong bất kỳ giai đoạn 12 tháng liên tục, và

b. chủ lao động hay đối tượng đại diện chủ lao động trả tiền công lao động không phải là đối tượng cư trú của Nước kia, và

c. số tiền thù lao không phải phát sinh tại một cơ sở thường trú hoặc một cơ sở cố định mà đối tượng chủ lao động có tại Nước kia.

3/ Mặc dù có những quy định trên của Điều này, tiền công từ lao động làm trên tàu thủy, thuyền, máy bay hoặc phương tiện vận tải đường bộ do một xí nghiệp của một Nước ký kết điều hành trong vận tải quốc tế có thể bị đánh thuế tại Nước đó.

ĐIỀU 16

THÙ LAO CHO GIÁM ĐỐC

Các khoản thù lao cho giám đốc và các khoản thanh toán tương tự khác do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết nhận được với tư cách là thành viên của ban giám đốc hoặc bất kỳ tổ chức tương tự nào của một công ty là đối tượng cư trú của Nước kia có thể bị đánh thuế ở Nước kia.

ĐIỀU 17

NGHỆ SĨ VÀ VẬN ĐỘNG VIÊN

1/ Mặc dù có những quy định tại Điều 14 và 15, thu nhập của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được với tư cách người biểu diễn như diễn viên sân khấu, điện ảnh, phát thanh hay truyền hình, hoặc nhạc công, hoặc với tư cách là vận động viên, từ những hoạt động cá nhân của mình thực hiện tại Nước ký kết kia, có thể bị đánh thuế ở Nước kia.

2/ Trường hợp thu nhập liên quan đến các hoạt động cá nhân của người biểu diễn hoặc vận động viên nhưng không được trả cho bản thân người biểu diễn hoặc vận động viên, mà trả cho một đối tượng khác thì thu nhập này có thể phải bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi diễn ra những hoạt động trình diễn của người biểu diễn hoặc vận động viên, mặc dù có những quy định tại Điều 7, 14 và 15.

3/ Mặc dù đã có những quy định tại khoản 1 và 2, thu nhập được để cập tại khoản này sẽ được miễn thuế tại Nước ký kết nơi diễn ra hoạt động của người trình diễn hay vận động viên với điều kiện hoạt động này được quỹ công của Nước này hoặc của Nước kia hỗ trợ một phần đáng kể hoặc hoạt động này được thực hiện theo một thỏa thuận hay một chương trình văn hóa giữa hai Nước ký kết.

ĐIỀU 18

TIỆN LƯƠNG HƯU

Thể theo các quy định tại khoản 2 Điều 19, tiền lương hưu và các khoản tiền công tương tự được trả cho một đối tượng cư trú của một Nước ký kết do các công việc đã làm trước đây sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

ĐIỀU 19

PHỤC VỤ CHÍNH PHỦ

1/a. Tiền công lao động, trừ tiền lương hưu, do một Nước ký kết hoặc một cơ quan chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó trả cho một cá nhân đối với các công việc phục vụ cho Nhà nước hoặc cơ quan chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương đó sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

b. Tuy nhiên, khoản tiền công lao động này sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước ký kết kia nếu việc phục vụ này được thực hiện tại Nước kia và nếu cá nhân này là đối tượng cư trú của Nước kia, đồng thời:

(i) là đối tượng mang quốc tịch của Nước kia; hoặc

(ii) không trở thành đối tượng cư trú của Nước kia chỉ đơn thuần vì thực hiện những công việc trên.

2/a. Bất kỳ khoản tiền lương hưu nào do một Nước ký kết hoặc cơ quan chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó hoặc do các quỹ của những cơ quan đó lập ra trả cho một cá nhân đối với công việc phục vụ cho Nhà nước hoặc các cơ quan chính quyền cơ sở hay chính quyền địa phương của Nước đó sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

b. Tuy nhiên, những khoản tiền lương hưu này sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước ký kết kia nếu cá nhân này vừa là đối tượng cư trú vừa là đối tượng mang quốc tịch của Nước ký kết kia.

3/ Các quy định của Điều 15, 16 và 18 sẽ áp dụng đối với những khoản tiền công lao động và lương hưu đối với các công việc liên quan đến một hoạt động kinh doanh được tiến hành bởi một Nước ký kết hoặc cơ quan chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó.

ĐIỀU 20

SINH VIÊN VÀ THỰC TẬP SINH

Những khoản tiền mà một sinh viên hay thực tập sinh nhận được để trang trải các chi phí sinh hoạt, học tập hay đào tạo mà người sinh viên hay thực tập sinh này ngay trước khi đến một Nước ký kết đang và đã là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia và hiện có mặt tại Nước thứ nhất chỉ với mục đích học tập hay đào tạo, thì không bị đánh thuế tại Nước thứ nhất, với điều kiện những khoản tiền đó có nguồn gốc từ bên ngoài Nước này.

ĐIỀU 21

GIÁO VIÊN, GIÁO SU VÀ NHÀ NGHIÊN CỨU

1/ Một cá nhân, hiện tại hay trước kia là đối tượng cư trú của một Nước ký kết ngay trước khi đến Nước ký kết kia và cá nhân đó thể theo lời mời của bất kỳ một trường đại học, cao đẳng hay các cơ sở giáo dục tương tự khác đến Nước kia trong một khoản thời gian không quá 2 năm chỉ với mục đích giảng dạy hay nghiên cứu hay với cả hai mục đích trên tại cơ sở giáo dục đó sẽ được miễn thuế tại Nước đó trên bất kỳ khoản tiền công nào trả cho việc giảng dạy hoặc nghiên cứu đó nếu các khoản thu nhập đó phải chịu thuế tại Nước ký kết thứ nhất.

2/ Điều này sẽ không áp dụng đối với thu nhập từ hoạt động nghiên cứu nếu việc nghiên cứu đó ngay từ đầu được thực hiện phục vụ cho lợi ích riêng của một đối tượng hay nhiều đối tượng nhất định.

ĐIỀU 22

THU NHẬP KHÁC

1/ Các khoản thu nhập của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết, cho dù phát sinh ở đâu, chưa được đề cập đến tại những Điều trên của Hiệp định này, sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

2/ Tuy nhiên, bất kỳ khoản thu nhập nào như vậy do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ các nguồn tại Nước ký kết kia cũng có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

3/ Những quy định tại khoản 1 sẽ không áp dụng đối với thu nhập, trừ thu nhập từ bất động sản được định nghĩa tại khoản 2 Điều 6, nếu đối tượng nhận khoản thu nhập đó là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia hay thực hiện tại Nước kia những hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định tại Nước kia, và quyền lợi hay tài sản liên quan đến số thu nhập được chi trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó. Trong trường hợp như vậy, những quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

ĐIỀU 23

CÁC BIỆN PHÁP XÓA BỎ VIỆC ĐÁNH THUẾ HAI LẦN

1/ Tại Hung-ga-ri, việc đánh thuế hai lần sẽ được xóa bỏ như sau:

a) Trường hợp một đối tượng cư trú của Hung-ga-ri nhận được thu nhập, mà theo các quy định của Hiệp định này, có thể bị đánh thuế tại Việt nam, thì theo các quy định tại điểm (b) và (c) Hung-ga-ri sẽ miễn thuế cho khoản thu nhập đó.

b) Trường hợp một đối tượng cư trú của Hung-ga-ri nhận được các khoản thu nhập, mà theo các quy định của Điều 10, 11 và 12, có thể bị đánh thuế tại Việt nam, Hung-ga-ri sẽ cho phép trừ vào thuế đánh trên thu nhập của đối tượng cư trú đó một khoản tiền tương đương số thuế đã nộp tại Việt nam. Tuy nhiên, số thuế được khấu trừ sẽ không vượt quá phần thuế được tính trước khi cho phép khấu trừ, phân bổ cho các khoản thu nhập nhận được từ Việt nam.

c) Tuy nhiên, trường hợp theo bất kỳ quy định nào của Hiệp định, thu nhập do một đối tượng cư trú của Hung-ga-ri được miễn thuế tại Hung-ga-ri, trong khi tính thuế trên khoản thu nhập còn lại của đối tượng cư trú đó, Hung-ga-ri có thể tính đến phần thu nhập được miễn thuế.

d) Theo nghĩa điểm 1(a) Điều này, thuế thu nhập do một đối tượng cư trú của Hung-ga-ri đã nộp tại Việt nam liên quan đến các khoản lợi tức doanh nghiệp thu được thông qua một cơ sở thường trú nằm tại Việt nam sẽ được coi là bao gồm bất kỳ khoản thuế nào lẽ ra phải nộp với tính chất là thuế Việt nam trong bất kỳ năm nào nếu không được miễn hoặc giảm thuế trong năm đó hay một phần của năm đó do áp dụng các quy định của luật Việt nam cho phép được hưởng các ưu đãi về thuế được xây dựng để khuyến khích đầu tư nước ngoài nhằm mục đích phát triển.

e) Theo nghĩa điểm 1(b) Điều này, thuế đã nộp tại Việt nam trên tiền bản quyền áp dụng tại khoản 2 Điều 12 sẽ được coi là 15 phần trăm tổng số tiền bản quyền đó.

2/ Tại Việt nam, việc đánh thuế hai lần sẽ được xóa bỏ như sau:

Trường hợp một đối tượng cư trú tại Việt nam nhận được thu nhập, lợi tức hay các khoản lợi tức từ việc chuyển nhượng tài sản mà theo luật của Hung-ga-ri và phù hợp với Hiệp định này có thể bị đánh thuế tại Hung-ga-ri, Việt nam sẽ cho phép khấu trừ thuế đánh trên thu nhập, lợi tức hay lợi tức từ việc chuyển nhượng tài sản một khoản tiền tương đương số thuế đã nộp tại Hung-ga-ri. Tuy nhiên, số thuế được khấu trừ sẽ không vượt quá số thuế Việt nam được tính phù hợp với các luật và quy định về thuế của Việt nam trên khoản thu nhập, lợi tức hay lợi tức từ việc chuyển nhượng tài sản đó.

ĐIỀU 24

KHÔNG PHÂN BIỆT ĐỐI XỬ

1/ Những đối tượng mang quốc tịch của một Nước ký kết sẽ không phải chịu tại Nước ký kết kia bất kỳ hình thức thuế nào hay bất kỳ yêu cầu nào liên quan đến hình thức thuế đó khác với hay nặng hơn hình thức thuế và các yêu cầu liên quan hiện đang và có thể áp dụng cho các đối tượng mang quốc tịch của Nước ký kết kia trong cùng những hoàn cảnh như nhau.

2/ Hình thức thuế áp dụng đối với một cơ sở thường trú của một xí nghiệp của một Nước ký kết đặt tại Nước ký kết kia sẽ không kém thuận lợi hơn tại Nước kia so với hình thức thuế áp dụng cho các xí nghiệp tại Nước kia cùng tiến hành các hoạt động tương tự. Quy định này sẽ không được giải thích là huộc một Nước ký kết cho các đối tượng cư trú của Nước ký kết kia được hưởng bất kỳ khoản miễn thu cá nhân, miễn thuế và giảm thuế khi tính thuế căn cứ vào tư cách dân sự hay trách nhiệm gia đình mà Nước đó cho các đối tượng cư trú của Nước mình được hưởng.

3/ Trừ khi áp dụng các quy định tại Điều 9, khoản 6 Điều 11 hay khoản 6 Điều 12, lãi từ tiền cho vay, tiền bản quyền và các khoản thanh toán khác do một xí nghiệp của một Nước ký kết trả cho một đối tượng cư trú của một Nước ký kết kia trong khi xác định lợi tức chịu thuế của xí nghiệp đó sẽ được trừ vào chi phí, theo cùng các điều kiện như là các khoản lãi từ tiền cho vay, tiền bản quyền và các khoản thanh toán khác được trả cho đối tượng cư trú của Nước thứ nhất.

4/ Các xí nghiệp của một Nước ký kết có toàn bộ hay một phần vốn do một hay nhiều đối tượng cư trú của Nước ký kết kia kiểm soát hay sở hữu trực tiếp hay gián tiếp, sẽ không phải chịu tại Nước ký kết thứ nhất bất kỳ hình thức thuế hay yêu cầu liên quan đến hình thức thuế đó khác với hay nặng hơn hình thức thuế và những yêu cầu liên quan hiện đang hoặc có thể được áp dụng cho các xí nghiệp tương tự khác của Nước thứ nhất.

5/ Các quy định tại khoản 2 và 4 Điều này sẽ không áp dụng đối với thuế chuyển lợi nhuận ra nước ngoài của Việt nam mà trong mọi trường hợp loại thuế này sẽ không vượt quá 10 phần trăm tổng số lợi tức chuyển ra nước ngoài và không áp dụng đối với chính sách thuế Việt nam liên quan tới các hoạt động sản xuất nông nghiệp, với điều kiện hình thức thuế đối với các đối tượng cư trú của Hung-ga-ri được xác định khi đó sẽ không nặng hơn hình thức thuế đối với các đối tượng cư trú của bất kỳ Nước thứ ba nào.

6/ Không có nội dung nào của Điều này sẽ được giải thích là buộc từng Nước ký kết cho các cá nhân không phải là đối tượng cư trú của Nước đó được hưởng bất kỳ khoản miễn thu cá nhân, miễn thuế và giảm thuế trong khi tính thuế mà Nước đó cho các cá nhân cư trú được hưởng.

7/ Những quy định tại Điều này sẽ chỉ áp dụng cho các loại thuế chịu sự điều chỉnh của Hiệp định này.

8/ Mặc dù đã có các quy định của Điều này, trong thời gian Việt nam tiếp tục cấp giấy phép cho các nhà đầu tư theo Luật Đầu tư Nước ngoài tại Việt nam, trong đó quy định chi tiết hình thức thuế áp dụng cho nhà đầu tư thì việc áp dụng hình thức thuế đó sẽ không bị coi là vi phạm các quy định tại khoản 2 và 4 của Điều này, với điều kiện là hình thức thuế đối với các đối tượng cư trú của Hung-ga-ri được xác định khi đó sẽ không nặng hơn hình thức thuế đối với các đối tượng cư trú của bất kỳ Nước thứ ba nào.

ĐIỀU 25

THỦ TỤC THỎA THUẬN SONG PHƯƠNG

1/ Trường hợp một đối tượng là đối tượng cư trú của một Nước ký kết nhận thấy rằng việc giải quyết của nhà chức trách có thẩm quyền tại một hay cả hai Nước ký kết làm cho hay sẽ làm cho đối tượng đó phải nộp thuế không đúng theo những quy định của Hiệp định này, lúc đó đối tượng này có thể giải trình trường hợp của mình với nhà chức trách có thẩm quyền của Nước ký kết nơi đối tượng đó đang cư trú, hay Nước ký kết nơi đối tượng đó mang quốc tịch nếu trường hợp thuộc khoản 1 Điều 24 mặc dù luật trong nước của hai Nước ký kết đã quy định những chế độ xử lý khiếu nại. Trường hợp đó phải được giải trình trong vòng 3 năm kể từ lần thông báo đầu tiên dẫn đến hình thức thuế áp dụng không đúng với những quy định tại Hiệp định.

2/ Nhà chức trách có thẩm quyền sẽ cố gắng, nếu như việc khiếu nại là hợp lý và nếu bản thân nhà chức trách đó không thể đi đến một giải pháp thỏa đáng, phối hợp với nhà chức trách có thẩm quyền của Nước ký kết kia để cùng giải quyết trường hợp khiếu nại bằng thỏa thuận chung, nhằm mục đích tránh đánh thuế không phù hợp với nội dung của Hiệp định này. Bất kỳ thỏa thuận nào đạt được sẽ được thực hiện mặc dù đã có những giới hạn thời gian ghi trong các luật trong nước của hai Nước ký kết.

3/ Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ cùng cố gắng giải quyết mọi khó khăn hay vướng mắc nảy sinh trong quá trình giải thích hay áp dụng Hiệp định này. Nhà chức trách có thẩm quyền cũng có thể trao đổi với nhau nhằm xóa bỏ việc đánh thuế hai lần trong những trường hợp chưa được quy định trong Hiệp định này.

4/ Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết có thể trực tiếp thông báo cho nhau với mục đích nhằm đạt được một thỏa thuận theo nội dung của những khoản trên đây.

ĐIỀU 26

TRAO ĐỔI THÔNG TIN

1/ Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ trao đổi với nhau những thông tin cần thiết cho việc thực hiện những quy định của Hiệp định này hay của các luật trong nước của hai Nước ký kết liên quan đến các loại thuế mà Hiệp định này áp dụng sao cho việc đánh thuế theo các luật trong nước sẽ không trái với Hiệp định này. Việc trao đổi thông tin không bị giới hạn bởi Điều 1. Mọi thông tin do một Nước ký kết nhận được sẽ được giữ bí mật giống như thông tin thu nhận theo các luật trong nước của Nước đó. Tuy nhiên, nếu thông tin ban đầu được coi là thông tin bí mật tại Nước cung cấp tin thì thông tin đó chỉ được cung cấp cho các đối tượng hay các cơ quan chức trách (bao gồm cả tòa án và các cơ quan hành chính) có liên quan đến việc tính toán, thu, cưỡng chế hay truy tố hoặc xác định các khiếu nại về các loại thuế mà Hiệp định này áp dụng. Các đối tượng hoặc các cơ quan chức trách này sẽ chỉ sử dụng các thông tin đó vào các mục đích nêu trên. Các đối tượng và các cơ quan đó có thể cung cấp các thông tin này trong quá trình tố tụng công khai của tòa án hay trong các quyết định của tòa án.

2/ Không có trường hợp nào những quy định tại khoản 1 được giải thích là buộc một Nước ký kết có nghĩa vụ:

a. thực hiện các biện pháp hành chính khác với luật pháp hay thông lệ về quản lý hành chính của Nước ký kết đó hay của Nước ký kết kia;

b. cung cấp những thông tin không thể tiết lộ được theo các luật hay theo như quá trình quản lý hành chính thông thường của Nước ký kết đó hay của Nước ký kết kia;

c. cung cấp những thông tin có thể làm tiết lộ bí mật về mậu dịch, thương mại, công nghiệp, thương nghiệp hay bí mật nghề nghiệp hoặc các phương thức kinh doanh, hoặc cung cấp những thông tin mà việc tiết lộ chúng có thể trái với chính sách nhà nước.

ĐIỀU 27

CÁC VIÊN CHỨC NGOẠI GIAO VÀ LÃNH SỰ

Không nội dung vào trong Hiệp định này sẽ ảnh hưởng đến những ưu đãi về thuế được dành cho các viên chức ngoại giao hoặc các viên chức lãnh sự theo những nguyên tắc chung của luật pháp quốc tế hay những quy định trong các hiệp định đặc biệt.

ĐIỀU 28

HIỆU LỰC

1/ Các Nước ký kết sẽ thông báo cho nhau việc hoàn thành các thủ tục hợp hiến của Nước mình để Hiệp định này có hiệu lực.

2/ Hiệp định này sẽ có hiệu lực vào ngày thông báo sau cùng như đã nêu tại khoản 1 và các quy định của Hiệp định sẽ được áp dụng:

(a) liên quan đến các khoản thuế khấu trừ tại nguồn, đối với các khoản thu nhập phát sinh kể từ ngày 1 tháng 1 của năm dương lịch tiếp theo năm mà Hiệp định này có hiệu lực;

(b) liên quan đến các khoản thuế khác thu trên thu nhập, đối với các loại thuế được tính cho bất kỳ năm tính thuế nào bắt đầu vào ngày hoặc sau ngày 1 tháng 1 của năm dương lịch tiếp theo năm mà Hiệp định này có hiệu lực.

ĐIỀU 29

KẾT THÚC

Hiệp định này sẽ vẫn còn hiệu lực cho tới khi một trong hai Nước ký kết tuyên bố kết thúc. Mỗi Nước ký kết thông qua các đường ngoại giao có thể kết thúc Hiệp định bằng cách gửi văn bản thông báo kết thúc Hiệp định ít nhất 6 tháng trước khi kết thúc bất kỳ năm dương lịch nào bắt đầu từ sau thời hạn 5 năm kể từ ngày Hiệp định đi vào hiệu lực. Trong trường hợp như vậy, Hiệp định sẽ hết hiệu lực thi hành:

(i) đối với loại thuế khấu trừ tại nguồn, thu trên các khoản thu nhập phát sinh vào ngày hoặc sau ngày 1 tháng 1 trong năm dương lịch tiếp theo năm gửi thông báo kết thúc;

(ii) đối với các loại thuế khác, đánh trên thu nhập được tính cho bất kỳ năm thuế nào bắt đầu vào ngày hoặc sau ngày 1 tháng 1 trong năm dương lịch tiếp theo năm gửi thông báo kết thúc.

Để làm bằng những người được ủy quyền dưới đây đã ký vào Hiệp định này.

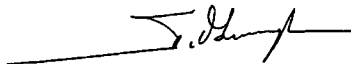
Hiệp định làm thành hai bản tại Budapest ngày 26 tháng 8 năm 1994 mỗi bản gồm các thứ tiếng Hung-ga-ri, tiếng Việt nam và tiếng Anh, tất cả các văn bản đều có giá trị ngang nhau. Trường hợp có sự khác nhau trong việc giải thích, bản tiếng Anh sẽ có giá trị quyết định.

**TM.NƯỚC CỘNG HÒA
HUNG-GA-RI**

**TM.NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM**

**BÉKESI LÁSZLÓ
BỘ TRƯỞNG BỘ TÀI CHÍNH**

**TRẦN ĐỨC LƯƠNG
PHÓ THỦ TƯỚNG**

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE HONGRIE ET LA RÉPUBLIQUE
SOCIALISTE DU VIET NAM VISANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSI-
TION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS
SUR LE REVENU

La République de Hongrie et la République Socialiste du Viet Nam,
Désireuses de conclure un Accord visant à éviter la double imposition et à prévenir
l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidentes d'un État contrac-
tant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un
État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit
le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou
sur des éléments de revenu, y compris les plus-values réalisées à la cession de biens meu-
bles et immeubles, les impôts sur les montants global des traitements et salaires payés par
les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values du capital.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique l'Accord sont :

a) Au Viet Nam :

- i) L'impôt sur le revenu personnel;
  - ii) L'impôt sur les bénéfices;
  - iii) L'impôt sur le transfert des bénéfices;
- (ci-après dénommés "l'impôt vietnamien");

b) En République de Hongrie :

- i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques;
  - ii) L'impôt sur les sociétés;
- (ci-après dénommés "l'impôt hongrois").

4. L'Accord s'applique également à tous impôts de nature identique ou fondamentale-
ment analogue qui seraient établis après la date de signature de l'Accord et qui s'ajouteraient
aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contrac-
tants se communiquent tous les ans les modifications de fond apportées à leurs législations
fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

- a) Le terme "Viet Nam" désigne la République socialiste du Viet Nam;
- b) Le terme "Hongrie" désigne la République de Hongrie;
- c) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent le Viet Nam ou la Hongrie, selon le contexte;
- d) Le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- e) Le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;
- f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par une personne qui est un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par une personne qui est un résident de l'autre État contractant;
- g) Le terme "ressortissant" désigne :
  - i) Toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;
  - ii) Toute personne morale ou association constituée ou organisée selon la législation d'un État contractant;
- h) L'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule de transport routier exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire, l'aéronef ou le véhicule de transport routier n'est exploité qu'entre des points situés dans le territoire vietnamien ou hongrois;
  - i) L'expression "autorité compétente" désigne :
    - i) Dans le cas du Viet Nam, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;
    - ii) Dans le cas de la Hongrie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application du présent Accord par un État contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit État contractant régissant les impôts auxquels s'applique l'Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Au sens de l'Accord, l'expression "résident d'un État contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de même nature.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, la situation est réglée de la manière suivante :

a) La personne est considérée comme résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses intérêts personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation dans aucun des États, la personne est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne d'une façon habituelle dans aucun d'eux, la personne est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si la personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État où son siège de direction est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens du présent Accord, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" comprend également :

a) Un chantier de construction, un projet de construction, d'assemblage ou de montage ou des activités de surveillance s'y rapportant, mais seulement lorsque ce chantier, ce projet ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;

b) La prestation de services, y compris les services d'expertise, d'une entreprise par l'intermédiaire de ses employés ou d'autres personnels retenus par l'entreprise à cette fin, mais uniquement lorsque les activités de cette nature se prolongent (pour le même projet ou pour un projet qui s'y rattache) dans le pays pour une ou des périodes formant un total de six mois au cours de toute période de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé des activités mentionnées aux alinéas a à e, à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, lorsqu'une personne-- autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7-- agit dans un État contractant au nom d'une entreprise de l'autre État contractant cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans le premier État pour toutes activités que cette personne exerce pour elle, si ladite personne :

a) Dispose dans cet État d'un pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires comme un établissement stable au sens des dispositions dudit paragraphe; ou

b) Ne disposant pas de ce pouvoir, elle conserve habituellement dans le premier État un stock de biens ou de marchandises sur lequel elle prélève régulièrement des biens ou des marchandises aux fins de livraison pour le compte de l'entreprise.

6. Nonobstant les dispositions ci-avant du présent article, une compagnie d'assurance d'un État contractant sera, sauf en ce qui concerne la réassurance, présumée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant lorsqu'elle perçoit des primes sur le territoire de cet autre État ou assure des risques situés sur ce territoire par l'intermédiaire d'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 7.

7. Une entreprise d'un État contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle exerce une activité dans cet État par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si cette personne agit dans le cadre ordinaire de ses activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel commissaire sont entièrement ou essentiellement consacrées à ladite entreprise, ce commissaire ne sera pas considéré comme jouissant d'un statut indépendant au sens du présent paragraphe.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, les bâtiments, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux, aéronefs et véhicules de transport routier ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. En pareil cas, ces bénéfices ne peuvent être imposés dans l'autre État que pour autant qu'ils sont imputables :

a) Audit établissement stable;

b) À des ventes dans cet autre État de biens ou marchandises de même nature ou similaires à ceux qui sont vendus par l'intermédiaire dudit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise d'un État contractant exerce son activité par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu normalement réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant la même activité ou une activité analogue dans des conditions identiques ou comparables et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les montants versés (à d'autres titres que le remboursement de dépenses effectives) par l'établissement stable au siège social de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, frais ou autres paiements similaires en contrepartie de brevets ou autres droits ou encore comme commissions en contrepartie de services spécifiques fournis, de services de gestion ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, sous forme

d'intérêts en raison de prêts accordés à l'établissement stable. De même, aux fins de la détermination des bénéfices d'un établissement stable, il ne sera tenu aucun compte des montants imputés (à d'autres titres que le remboursement de dépenses effectives) par l'établissement stable, au siège social de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, frais ou autres paiements similaires ou encore comme commissions en contrepartie de services spécifiques fournis, de services de gestion ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, sous forme d'intérêts en raison de prêts accordés au siège social de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Nul bénéfice ne peut être imputé à un établissement stable du seul motif que cet établissement a acheté des biens ou des marchandises pour le compte de l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu qui sont traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article s'entendent sous réserve des dispositions de ces autres articles.

Article 8. Transports internationaux

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation en trafic international de navires, de bateaux, d'aéronefs ou de véhicules de transport routier sont imposables exclusivement dans cet État contractant.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces condi-

tions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pas pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans l'autre État contractant.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État contractant; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. cent du montant brut des dividendes. Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes qui est un résident de l'un des États contractants exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est résidente, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou y exerce des activités de caractère indépendant à partir d'une base fixe qui y est située et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou 14 s'appliquent selon le cas.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de sources situées dans l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes versés par la société, à moins que lesdits dividendes ne soient versés à un résident de cet autre État contractant, ou que la participation génératrice des dividendes ne se rattache effectivement à un établissement stable ou d'une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si ces dividendes ou ces bénéfices non distribués représentent, en totalité ou en partie, des bénéfices ou des revenus tirés de sources situées dans cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts produits dans un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État contractant; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Le terme "intérêts" au sens du présent article, désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts y compris les primes ou les lots afférents à ces fonds ou obligations. Les intérêts moratoires ne sont pas considérés comme étant des intérêts aux fins du présent article.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou y exerce des activités de caractère indépendant à partir d'une base fixe qui y est située et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables selon le cas.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, lesdits intérêts sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements demeure imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique ou pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, qui est un résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État

contractant d'où proviennent les redevances, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à cet établissement stable ou cette base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou 14 sont applicables selon le cas.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, si le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour les besoins duquel la créance productrice des redevances a été contractée et qui supportent la charge de ces redevances, lesdites redevances sont réputées produites dans l'État contractant où l'établissement stable et la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances versées, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations au titre desquels elles sont versées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements demeure imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains provenant de l'aliénation de biens

1. Les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers visé au paragraphe 2 de l'article 6 sont imposables dans l'État contractant où ils se trouvent.

2. Les gains provenant de la cession de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains tirés par un résident d'un État contractant de l'aliénation d'actions ou de valeurs comparables d'une société dont les avoirs consistent entièrement ou essentiellement de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires, bateaux, aéronefs et véhicules de transport routier exploités par une entreprise d'un État contractant en trafic international, ou de biens mobiliers se rapportant à l'exploitation desdits navires, bateaux, aéronefs ou véhicules de transport routier ne sont imposables que dans cet État.

5. Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte à l'application d'une loi d'un État contractant relative à l'imposition de gains en capital provenant de l'aliénation de biens autres que ceux auxquels s'appliquent les dispositions des paragraphes ci-avant du présent article.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de l'exercice d'une profession indépendante ou d'autres activités de caractère indépendant sont imposables exclusivement dans cet État, à moins qu'il ne dispose dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il a une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État contractant, mais seulement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. On entend par "profession indépendante" notamment l'exercice d'activités d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que la pratique libérale de médecins, chirurgiens, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et experts-comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si les conditions suivantes sont satisfaites :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois; et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État; et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau, d'un aéronef ou d'un véhicule de transport routier exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant, sont imposables dans cet État.

Article 16. Personnel de direction

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou de tout organe similaire d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes du spectacle et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant

qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les revenus visés au présent article sont exonérés d'impôt dans l'État contractant où est exercée l'activité de l'artiste du spectacle ou du sportif, sous réserve que la charge de cette activité soit supportée en très grande partie par des fonds publics de cet État contractant ou de l'autre État, ou que l'activité soit exercée dans le cadre d'un accord ou d'un arrangement culturel entre les États contractants.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur sont imposables exclusivement dans cet État.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet État;

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services en question sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet autre État qui :

i) Est un ressortissant de cet État; ou

ii) N'est pas devenu un résident de cet État à la seule fin d'exécuter les services.

2. a) Toute pension payée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, soit directement ou par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet État;

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident ou un ressortissant de cet autre État.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant, l'une de ses subdivisions politiques ou l'une de ses collectivités locales.

Article 20. Étudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Enseignants, professeurs et chercheurs

1. Une personne physique qui est un résident d'un État contractant immédiatement avant de se rendre dans l'autre État contractant et qui, à l'invitation d'une université, d'un collège ou d'un autre établissement d'enseignement analogue, séjourne dans cet autre État pendant une période n'excédant pas deux ans uniquement pour enseigner ou procéder à des recherches ou les deux à la fois dans un tel établissement, est exempté d'impôt dans cet autre État en ce qui concerne toute rémunération en contrepartie de cet enseignement ou de cette recherche qui est assujettie à impôt dans le premier État contractant.

2. Le présent article ne s'applique pas aux revenus provenant de cette recherche si celle-ci est entreprise essentiellement à l'avantage particulier d'une ou de plusieurs personnes spécifiques.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Toutefois, lesdits revenus qu'un résident d'un État contractant tire de sources situées dans l'autre État contractant sont également imposables dans l'autre État.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immeubles, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement fixe qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14 suivant le cas.

Article 23. Élimination des doubles impositions

1. Au Viet Nam, la double imposition est éliminée comme suit :

Lorsqu'un résident du Viet Nam perçoit des revenus, des bénéfices ou des gains qui, en vertu de la législation de la Hongrie et conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposable en Hongrie, le Viet Nam accorde un crédit d'impôt au titre des revenus, des bénéfices ou des gains, d'un montant égal au montant de l'impôt payé en Hongrie.

Toutefois, le montant du crédit ne peut excéder le montant de l'impôt vietnamien sur lesdits revenus, bénéfiques ou gains, calculé conformément à la législation et à la réglementation fiscales du Viet Nam.

2. En Hongrie, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la République de Hongrie tire des revenus qui, conformément au présent Accord, sont imposables au Viet Nam, la Hongrie exempte ces revenus de l'impôt et ce sous réserve des dispositions des alinéas b et c;

b) Lorsqu'un résident de la Hongrie tire des éléments de revenus qui, conformément aux dispositions des articles 10, 11 et 12 sont imposables au Viet Nam, la Hongrie accorde en déduction d'impôt sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt payé au Viet Nam. Toutefois, une telle déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu, calculée avant déduction, qui est imputable aux éléments de revenus tirés au Viet Nam;

c) Lorsque, conformément aux dispositions du présent Accord, les revenus tirés par un résident de la Hongrie sont exonérés d'impôt en Hongrie, la Hongrie peut néanmoins, dans le calcul du montant de l'impôt sur les revenus qui restent de ce résident, tenir compte des revenus exonérés;

d) Aux fins de l'alinéa a du paragraphe 2 du présent article, l'impôt sur le revenu payé au Viet Nam par un résident de la Hongrie au titre des bénéfices des entreprises tirés par un établissement stable situé au Viet Nam sera présumé comprendre tout montant d'impôt qui aurait été payable en tant que partie de l'impôt vietnamien pour toute année d'imposition si ce n'eût été l'exonération ou la réduction d'impôt accordée pour ladite année ou pour une portion de celle-ci en raison de l'application des dispositions de la législation vietnamienne destinée à prolonger les incitations fiscales limitées dans le temps et qui visent à favoriser les investissements étrangers aux fins du développement;

e) Aux fins de l'alinéa b du paragraphe 2 du présent article, l'impôt payé au Viet Nam au titre des redevances auxquelles les dispositions du paragraphe 2 de l'article 2 s'appliquent sera censé être de 15 p. 100 du montant brut des redevances.

Article 24. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ne peut être établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant des abattements, dégrèvements ou réductions d'impôts en raison de leur état civil ou de leurs responsabilités familiales, comme il le fait pour ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 6 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 4 du présent article ne s'appliquent ni à l'impôt vietnamien sur la remise des bénéfices qui, en tout état de cause ne doit pas excéder 10 p. 100 du montant brut des bénéfices remis, ni à l'impôt vietnamien au titre des activités liées à la production agricole, sous réserve que l'impôt des résidents de Hongrie ainsi établi ne pourra excéder l'impôt des résidents de tout État tiers.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant l'un ou l'autre des États contractants à accorder à des personnes physiques qui ne sont pas des résidents de cet État les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôt qu'il accorde aux personnes physiques qui sont des résidents ou des ressortissants de cet État.

7. Les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'aux impôts qui font l'objet du présent Accord.

8. Nonobstant les dispositions du présent article, tant que le Viet Nam continuera à accorder aux investisseurs des autorisations en vertu de la loi relative aux investissements étrangers au Viet Nam qui prévoit le niveau d'imposition auquel l'investisseur sera assujetti, ledit niveau d'imposition ne sera pas considéré comme une violation des dispositions des paragraphes 2 et 4 du présent article, sous réserve que l'imposition des résidents de la Hongrie ne soit pas plus contraignant que l'imposition de résidents de tout État tiers.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'un résident d'un État contractant estime que les mesures prises par les autorités compétentes d'un État contractant ou des deux États contractants entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, il peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas aux autorités compétentes de l'État contractant dont il est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celles de l'État contractant dont il est ressortissant. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification d'une mesure qui entraînerait une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord. L'Accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre conjointement toutes les difficultés ou de dissiper tous les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent aussi se consulter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par le présent Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par l'Accord dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit ne contrevient pas à l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État. Toutefois, si les renseignements sont à l'origine considérés comme secrets par l'État qui les transmet, ils ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par l'Accord, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou ces autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administratives ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Les dispositions du présent Accord ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des règles générales du droit des gens ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Les États contractants se communiquent l'un l'autre l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. Le présent Accord entrera en vigueur à la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront :

a) Pour les impôts retenus à la source : à l'égard des revenus obtenus dès le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle où le présent Accord est entré en vigueur;

b) Pour les autres impôts sur le revenu : à l'égard des revenus imputables à tout exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle où le présent Accord est entré en vigueur ou après cette date.

Article 29. Dénonciation

Le présent Accord reste en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par l'un des États contractants. Chacun des États contractants peut dénoncer l'Accord par la voie diplomatique, après qu'il aura été en vigueur pendant cinq années révolues, au plus tard six mois avant la fin d'une année civile. Dans ce cas, le présent Accord cesse de déployer ses effets :

i) Pour les impôts retenus à la source : à l'égard des revenus obtenus dès le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la dénonciation a été notifiée;

ii) Pour les autres impôts sur le revenu : à l'égard des revenus imputables à l'exercice fiscal commençant dès le 1er janvier de l'année civile suivant celle où la dénonciation a été notifiée.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, signent le présent Accord. Fait en double exemplaire à Budapest, le 26 août 1994, en langues hongroise, vietnamienne et anglaise tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour la République
de Hongrie :
Le Ministre des finances,
BÉKESI LÁSZLO

Pour la République
socialiste du Viet Nam :
Le Vice-Premier Ministre,
TRAN DUC LUONG

